

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3707/2019
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милоје Цветић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 459/19 од 05.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 459/19 од 05.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашки П1 21/18 од 15.11.2018. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име разлике у новцу за њеног сина ББ за 2014. годину и за сина ВВ за 2014., 2015., 2016. и 2017. годину на име поклона - новчане честитке за Нову годину исплати појединачне износе са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 53.978,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж1 459/19 од 05.06.2019. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да за њеног сина ББ за 2014. годину и за сина ВВ за 2014., 2015., 2016. и 2017. годину на име поклона - новчане честитке за Нову годину исплати појединачне износе са законском затезном каматом, ближе наведено тим ставом изреке. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Имајући у виду разлоге због којих је ревизија изјављена као и то да је на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.

72/11, 49/13-УС и 55/14 УС у даљем тексту ЗПП) ревизија увек дозвољена када је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, Врховни касациони суд је испитао побијену пресуду у смислу члана 408. у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП и оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

У правноснажно окончаном поступку је утврђено да је тужила у радном односу код тужене на радном месту шефа рачуноводства, те да је мајка малолетне деце ББ рођеног ... године и ВВ рођеног године. Тужбом у овом спору, поднетом 10.01.2018. године, тужила тражи да јој тужена исплати разлику између исплаћеног износа и припадајућег износа за новчану честитку за Нову годину за њену малолетну децу старости до 15 година и то за ББ за 2014. годину, а за ВВ за 2014., 2015., 2016. и 2017. годину. Неспорно је утврђено да је за малолетну децу тужили исплаћено по 1.000 динара за сваку годину.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев и обавезао тужену да исплати тражени износ на име разлике између исплаћеног износа и припадајућих износа уврђених вештачењем који представља максимални неопорезиви износ зараде на примања запосленог на име поклона и поводом Божића и Нове године за малолетну децу тужиле.

Другостепени суд је, пресудом која се побија ревизијом, преиначио првостепену пресуду и одбио као неоснован тужбени захтев тужиле наставши да је одредбом члана 46. став 1. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 25/15...34/18) прописано да је послодавац дужан да обезбеди за децу запосленог, старости до 15 година живота, поклон за Нову годину – новчану честитку у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана. Како је тужили на име утуженог потраживања за наведени период тужена исплатила за синове одређене износе, то је другостепени суд нашао да је тужбени захтев неоснован. Наиме, цитираном законском одредбом је регулисан само максимални износ - до неопорезивог износа који је предвиђен законом, а није прописан минимални износ. Такође, Влада РС је дана 27.12.2017. године донела закључак којим је препоручено свим органима државне управе, службама Владе, као и свим директним и индиректним корисницима буџета РС, као и организацијама за обавезно осигурање, који нису у претходном периоду, почевши од права стечених у 2014. години, па надаље, обезбедили деци својих запослених поклоне за Божић и Нову годину, у складу са општим актом, да то учине до 31.12.2017. године у износу од по 1.000,00 динара по детету за сваку годину.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је утврдио да је правилан закључак другостепеног суда о неоснованости тужбеног захтева тужиле.

Наиме, одредбом члана 46. став 1. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“, бр. 25/2015) прописано је да је послодавац дужан да обезбеди деци запосленог старости до 15 година живота поклон за Нову годину – новчану честитку у вредности до неопорезивог износа који је предвиђен законом којим се уређује порез на доходак грађана.

Међутим, наведено право запосленог прописано Посебним колективним уговором за државне органе је ограничено препоруком Владе РС од 27.12.2017. године на износ од по 1.000,00 динара по детету за сваку годину. Следом наведеног, по оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак другостепеног суда из побијане пресуде да тужила у конкретном случају не може тражити исплату разлике за новчану честитку за Нову годину, с обзиром да је тужена њеним синовима већ исплатила износе које је препоручила Влада РС.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић